

ก្រោករាជទាន
ជនប័ណ្ណទី ៤ (ព.ស. ២៥៨២)
អនុការណ៍ទិន្នន័យ នគរបាល ភ្នំពេញ
ឯកចាប់ពី ១៩ មីនា ២០២៣

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎหมายไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๙ ให้ยกเลิก

(๑) กฎหมายทั่วไปที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๙

(๒) ក្រុងរាជរាជធានី ជាប់ពី ៣ (ព.ស. ២៥២១) មកកតាមគន្លឹមនៃព្រះរាជបัญ្តុះពិវិជ្ជមិន
សារប័ណ្ណយករដ្ឋ ព.ស. ២៥០៨

๗๊อก ๒ ชนิดงานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมมีดังต่อไปนี้

(๑) งานออกแบบ หมายถึง การกำหนดรูปแบบสถาปัตยกรรมที่ใช้ในการก่อสร้างหรือที่เกี่ยวกับการก่อสร้าง รวมทั้งการศึกษา การวางแผน การกำหนดขอบเขต และการพิจารณารูปแบบสถาปัตยกรรม เพื่อการก่อสร้างหรือที่เกี่ยวกับการก่อสร้าง

(๒) งานอำนวยการก่อสร้าง หมายถึง การบริหารจัดการ หรือความคุ้มเกี่ยวกับการก่อสร้าง การซ่อมแซม การดัดแปลง การรื้อถอน หรือการเคลื่อนย้ายอาคารให้เป็นไปตามรูปแบบและรายการสถาปัตยกรรม

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึง การสำรวจ การค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบรวมทั้งการหาข้อมูลและสถิติต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ประกอบการตรวจและวินิจฉัยงานที่เกี่ยวข้องกับงานสถาปัตยกรรม

(๔) งานวางแผนการและงานแผนผังบริเวณ หมายถึง การกำหนดรูปแบบผังของโครงการในงานสถาปัตยกรรม

(๕) งานให้คำปรึกษา หมายถึง การให้ข้อแนะนำหรือการตรวจสอบเพื่อให้คำปรึกษาในงานสถาปัตยกรรมตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

ข้อ ๓ ให้วิชาชีพสถาปัตยกรรมสาขาและขนาดดังต่อไปนี้ เป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(๑) สาขาสถาปัตยกรรมหลัก หมายถึง ชนิดงานตามข้อ ๒ ที่เกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ ซึ่งต้องขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร รวมทั้งใบ Razan สถานตามกฎหมายว่าด้วยใบ Razan ใบ Razan วัตถุ ศิลป์ สถาปัตย์ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เว้นแต่

(ก) อาคารอยู่อาศัยที่มีพื้นที่ใช้สอยไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร

(ข) อาคารเพื่อการเกษตร เช่น โรงนา อาคารเก็บวัสดุทางการเกษตร หรือยุ้งฉาง ที่มีพื้นที่ใช้สอยไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร

(๒) สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง หมายถึง ชนิดงานตามข้อ ๒ ที่เกี่ยวกับการออกแบบและการวางแผนโครงการของอาคารหรือกลุ่มอาคารในกิจกรรมเกี่ยวกับการกำหนดที่ดิน ความสูง พื้นที่อาคารขนาด ที่ว่าง รวมทั้งเค้าโครงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

(๓) สาขากฎิสิฐสถาปัตยกรรม หมายถึง ชนิดงานตามข้อ ๒ ที่เกี่ยวกับการก่อสร้างภายนอกอาคารเพื่อการใช้สอยและความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยของบริเวณ รวมทั้งส่วนเสริมคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมที่ดี เว้นแต่

(ก) งานที่อยู่ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ดังนี้

๑. งานที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ซึ่งกำหนดเป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ สถาปัตยกรรมไทยตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือเขตของใบ Razan สถานตามกฎหมายว่าด้วยใบ Razan สถาน ใบ Razan วัตถุ ศิลป์ สถาปัตย์ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ และงานที่เป็นโครงการส่วนสาธารณะหรือโครงการพัฒนาพื้นที่ว่างเพื่อสาธารณะประโยชน์ ทั้งนี้ เฉพาะที่มีพื้นที่ภายในอาคารไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร

๒. งานใดๆ นอกเหนือจาก ๑. ที่มีพื้นที่โครงการไม่เกิน ๒๕ ไร่

(ข) งานที่อยู่นอกเขตเทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ที่มีพื้นที่โครงการไม่เกิน ๕๐ ไร่

(ก) งานที่เป็นโครงการเพื่อการก่อสร้าง

(๔) สาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ หมายถึง ชนิดงานตามข้อ ๒ ที่เกี่ยวกับสิ่งที่ก่อสร้าง ขึ้นภายในสิ่งก่อสร้างในงานสถาปัตยกรรมหลัก ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงการใช้สอยจากวัสดุประสงค์เดิม ของงานสถาปัตยกรรมหลัก หรือมีผลให้งานสถาปัตยกรรมหลักระบบวิศวกรรมโครงสร้าง ระบบวิศวกรรมเครื่องกล ระบบวิศวกรรมไฟฟ้า ระบบวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือระบบการป้องกันอัคคีภัย อย่างหนึ่งอย่างใดเปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบหรือระบบเดิมที่มีอยู่

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมด้วยประกอบวิชาชีพด้านสาขาและประเภท ที่ระบุในใบอนุญาต โดยอยู่ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) สาขาสถาปัตยกรรมหลัก

(ก) ภาคีสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมหลักตามข้อ ๒ (๑) (๒) และ (๓) ที่มีขนาดความสูง ไม่เกิน ๗๕ เมตร และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(ข) สามัญสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมหลักตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

(ค) วุฒิสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมหลักตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

(๒) สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง

(ก) ภาคีสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมผังเมืองตามข้อ ๒ (๑) (๒) และ (๓)

(ข) สามัญสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมผังเมืองตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

(ค) วุฒิสถาปนิก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมผังเมืองตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

(๓) สาขาภูมิสถาปัตยกรรม

(ก) ภาคีสถาปนิก

๑. งานในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมตามข้อ ๒ (๑) และ (๔) ที่มีพื้นที่รวมกันไม่เกิน

๕๐ ไร่

๒. งานในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมตามข้อ ๒ (๒) และ (๓)

(ข) สามัญสถานปั๊ก

งานในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

(ก) วุฒิสถานปั๊ก

งานในสาขาภูมิสถาปัตยกรรมตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

(๔) สาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์

(ก) ภาคีสถานปั๊ก

๑. งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๑) และ (๒) เนพะที่มีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

๒. งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๓) เนพะที่มีพื้นที่ใช้สอยไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(ข) สามัญสถานปั๊ก

๑. งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๑) และ (๒) เนพะที่มีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

๒. งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๓) (๔) และ (๕) ที่มีพื้นที่ใช้สอยไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(ก) วุฒิสถานปั๊ก

งานในสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์ตามข้อ ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

ข้อ ๕ ผู้ใดประกอบการงานได้อันเป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาสถาปัตยกรรมหลักตามกฎหมาย ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมาย ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ในวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ แต่หันนี้ ต้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามประเภทที่กำหนดในกฎหมายนี้ภายในสองปีนับแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ชั้นนิ ศักดิ์เศรษฐี

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันมีการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในสาขาต่างๆ แพร่หลายอยู่เป็นจำนวนมาก แต่วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามที่กำหนดในกฎหมายฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้กำหนดวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมไว้เพียงสาขาเดียว คือ สาขาสถาปัตยกรรมหลัก ทั้งยังกำหนดลักษณะและขนาดของงานวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมไว้ไม่เหมาะสม สมควรปรับปรุงเสียใหม่ โดยเพิ่มเติมการกำหนดให้วิชาชีพสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง สาขาภูมิสถาปัตยกรรม และสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์เป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมด้วย รวมทั้งแก้ไขและกำหนดลักษณะและขนาดของงานวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่ใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามที่กำหนดในกฎหมายฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน และไม่ครอบคลุมถึงการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว สมควรปรับปรุงข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้